

سفیران فرهنگ و آگاهی

دو سال پیش در مالزی به دیدن دو مدرسه نمونه دولتی رفتم دولت مالزی برای نشان دادن پیشرفتهای آموزشی در این کشور، معمولاً بازدیدکنندگان را به این دو مدرسه می‌برد. در پی این دیدار حسرتی بر دل من ماند. سال گذشته زمانی که در تدارک ویژه‌نامه‌ای برای مدارس هوشمند بودیم، به اولین مدرسه هوشمند ایران که سال ۱۳۸۳ شروع به کار کرده بود، رفتیم. به خاطر دارم گفت‌وگو با مدیر مدرسه و بازدید از دبیرستان به طول انجامید و من ظهر به دفتر نشریه رسیدم. مدیر داخلی که با دیدن چهره پر نشاط من به وجد آمده بود، پرسید: «چه طور بود؟» گفتم: «بهتر از آنچه انتظار داشتیم!» به واقع هنگامی که مدیر دبیرستان، گزارش کارهایی را که در مدرسه به همت او، دبیران و دانش‌آموزان و مساعدتهای خیرین فرهنگ دوست انجام شده بود می‌گفت، حسرتی که دو سال پیش می‌خوردم، نسبتاً رخت بربست. در بازدید از این مدرسه چند نکته مشهود بود: نخست آن که کارهای دبیرستان مستند شده بود؛ کاری که در امر تعلیم و تربیت سهل گرفته می‌شود و بسیاری از تجارب بدیع و مبتکرانه ما به دلیل مستند نشدن، به فراموشی سپرده می‌شود. در موارد بسیار، چرخ را از اول اختراع می‌کنیم. نگاه تاریخی به آموزش و پرورش نداریم و از گذشته خود بی‌خبریم. دیگر آن که مدیر دبیرستان و پاره‌ای دبیران علاوه بر تجربه خود، از تجربه‌های پاره‌ای از مدارس کشورهای دیگر با خبر بودند. جالب آن که مدیر مدرسه برای تحقق ایده‌های مدرسه هوشمند کار آموزش و تغییر نگرش در مدرسه خود را در سه عنصر مهم مدرسه، یعنی دبیران، والدین و دانش‌آموزان، هم‌زمان پیگیری کرده بود و معتقد بود که بدون هماهنگی با این‌ها، ما به ایده‌های خود نزدیک نمی‌شویم. البته همواره معلمان را در صدر می‌نشانند و قائل به این بود که بی‌مدد آنها هیچ کاری به ثمر نمی‌رسد. آن چه در این بازدید و مصاحبه برای من اهمیت ویژه‌ای داشت، تعریف مدرسه هوشمند از نگاه مدیر بود. این دیدگاه تدریس را کاملاً به استفاده از رایانه و اینترنت منحصر نمی‌کرد. او معتقد بود که تدریس باید اقتضایی باشد و نباید فکر کنیم که اگر فقط از رایانه بهره بگیریم، مدرسه ما هوشمند است. نگاه جدید این مدیر خلاق به فرایند آموزش و یادگیری در بخشهای متفاوت مدرسه مشهود بود و من به واقع از این دیدگاه‌ها بهره و لذت بردم. اکنون با خود می‌اندیشم که آموزش و پرورش ما بر دوش مدیران و دبیران با گذشت و فداکار خود راه به پیش می‌برد. و صد البته خیرانی که به فرهنگ نظر دارند و بخشی از آن چه را که در عرصه صنعت و تجارت کسب کرده‌اند، در راه اعتلای فرهنگ این سرزمین به کار می‌گیرند، می‌توانند یار و مددکار این سفیران فرهنگ و آگاهی باشند.

سردبیر